

Uppt. av Sven Lijell

Anmärkingar:

efter Olle Månsson

396

i S:t Olof

- 1725 -

Är det en kvinna, som är havande, när
hon dör, skän de lägga vatten och sax i kistan.
Hon skän ha saxen att skilja barnet med och
vattnen att tvätta det i. — Jag har hört om en
man här före, vars första hustru dog, när hon
var havande. De tänkte inte på't. Men
när den tiden kom, var det hon, som kom till
mannen och sade till. Han fick gå till graven
med sakerna.

Falkensjöen — Skåne.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

550

Uppt. av Sven Lijshult

efter Ola Månsson

i S:t Olof

Anmärkingar:

396

- 1925 -

När de botade för skåner skulle de gå till
kyrkan och torde en beständ gravsten med bar-
nets namn. Di blev det bra.

Slaget.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

51

Uppt. av Son Lijdelles

Anmärkingar:

efter Ola Månsson

396

i S:t Olof

-1525-

Det var en kvinna, som var med vid en
slakt, när de slaktade en gris. Kvinnan skulle
snart få en barn. Då kom en katt och tog
ett stycke av grisen. Kvinnan slog ihjäl katten
och barnet fick sedan slaget. Flickan drog
ihop sig alldeles som en katt. Brösten gick
ut och magen gick in. Hon dog av det.

Uppt. av Sven Lijehel

Anmärkningaz:

396

efter Ola Månsson

i S:t Olof

- 1725 -

En gubbe, som hette Nils, kunde tralla lite
om bote djur och sänt. En morgon, innan so-
len gick upp, red han med en häst, som han
skulle bote, baklänges, stigandes och fastandes.

En bonde hade en stor orme, som de
gubbe skulle kunna bote. För ormen var
zink. Gubbe rödde ihop en liter eller två
tin ormen. Ingenting fick spillas.

För Rosengren uppe på Grevlunds kunde
bota alla, som ingen annan kunde bota.